

drogowego towarów sporządzonej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r., zmienionej protokołem sporządzonym w Genewie w dniu 5 lipca 1978 r., i zasada dotycząca wykonalności określona w art. 31 ust. 3 tej konwencji, pod warunkiem że są w wysokim stopniu przewidywalne, ułatwiają prawidłowy wymiar sprawiedliwości i umożliwiają uniknięcie tak dalece, jak to jest tylko możliwe, ryzyka równoległych postępowań oraz zapewniają, na warunkach co najmniej równie korzystnych jak te przewidziane przez wspomniane rozporządzenie, swobodny przepływ orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych oraz wzajemne zaufanie w wymiar sprawiedliwości w ramach Unii (*favor executionis*).

- 2) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do dokonania wykładni art. 31 konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, ze zmianami.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 maja 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-545/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Łączność elektroniczna — Dyrektywy 2002/21/WE i 2002/22/WE — Dostawca usług szerokopasmowego dostępu do Internetu — Nałożenie w zakresie taryf za usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu obowiązku uzyskania zatwierdzenia i ustalania cen na podstawie kosztów świadczenia tych usług — Brak analizy rynkowej)

(2010/C 179/11)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis i K. Mojsesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Dowgielewicz i M. Szpunar)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 16 i 17 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze

powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) oraz art. 16 i 27 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) (Dz.U. L 108, s. 33) — Nałożenie na operatora obowiązku uzyskania zatwierdzenia detalicznych taryf za usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu bez przeprowadzenia analizy rynkowej

Sentencja

- 1) Regulując detaliczne taryfy za usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu bez uprzedniej analizy rynkowej, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy przepisów art. 16 i 17 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) w związku z art. 16 i 27 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej).

- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 maja 2010 r. — Christos Gogos przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-583/08 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Konkurs wewnętrzny zmiany kategorii — Powołanie — Zaszeregowanie do grupy — Artykuł 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Nieograniczone prawo orzekania — Spór o charakterze majątkowym — Czas trwania postępowania przed Sądem — Rozsądny termin — Żądanie słusznego odszkodowania)

(2010/C 179/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Christos Gogos (przedstawiciele: N. Koroziannakis i P. Katsimani, dikigoroí)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, pełnomocnik i P. Anestis, dikigoroí)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 15 października 2008 r. w sprawie T-66/04 Gogos przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o zaszerogowaniu skarżącego do kategorii A 7 przy powołaniu

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *C. Gogos i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-17/09) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Usługi usuwania odpadów ulegających biodegradacji i odpadów roślinnych — Udzielenie zamówienia bez przeprowadzenia otwartej procedury udzielania zamówień publicznych)

(2010/C 179/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Schima i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 8 w związku z tytułami III-VI dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1) — Brak przeprowadzenia formalnego postępowania o zasięgu europejskim w sprawie udzielenia zamówienia przed zawarciem między miastem Bonn a spółką prywatną umowy dotyczącej usuwania odpadów ulegających biodegradacji i odpadów roślinnych.

Sentencja

- 1) *Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 8 i tytułów III-VI dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, jako że gmina Bonn i Müllverwertungsanlage Bonn GmbH udzieliły zamówienia publicznego na usługi w zakresie usuwania bioodpadów i odpadów zielonych bez przeprowadzenia procedury udzielenia zamówienia z europejskim ogłoszeniem o przetargu.*
- 2) *Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 maja 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Roma — Włochy) — Emiliano Zanotti przeciwko Agenzia delle Entrate — Ufficio Roma 2

(Sprawa C-56/09) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Obywatelstwo Unii — Artykuły 18 WE i 49 WE — Przepisy krajowe w dziedzinie podatku dochodowego — Uprawnienie do odliczenia od kwoty brutto podatku ustalonej części opłat za naukę — Kurs uniwersytecki w innym państwie członkowskim — Zastosowanie ograniczenia ilościowego — Odliczenie nieprzekraczające maksymalnego progu należności i opłat pobieranych za podobne usługi świadczone przez krajowe uniwersytety publiczne — Zastosowanie ograniczenia terytorialnego — Odliczenie nieprzekraczające maksymalnego progu należności i opłat pobieranych za podobne usługi świadczone przez krajowe uniwersytety publiczne położone najbliżej domicyliu podatkowego podatnika)

(2010/C 179/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale di Roma — Włochy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Emiliano Zanotti

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Ufficio Roma 2